

свирѣлъ на клавесенъ (старинно пиано), органъ, цигулка и пишелъ музикални творения още отъ първитѣ години на своя животъ. На петъ-шестъ годишна възраст той билъ вече превъзходенъ изпълнител (виртуозъ) на клавесенъ и цигулка, а неговитѣ произведения отъ това време правятъ силно впечатление съ своята завършеностъ и сериозностъ. По-късно единъ приятелъ на тѣхното семейство пише на по-голѣмата му сестра:

„Единъ день, като се качвахъ у васъ заедно съ баща ви, виждаме, че малкиятъ Волфгангъ (тогава той бѣше на четири години) бѣ седналъ да пише нѣщо. „Какво правишъ тамъ?“ — пита баща му. — „Пиша единъ концертъ за клавесенъ, скоро ще свърша първата му часть“ — отговаря малкиятъ. Баща му взе хартията и му показва зацапани ноти, отъ които повечето бѣха написани върху съвсемъ размазани и разлѣти петна отъ мастило. Защото малкиятъ, неопитенъ Волфгангъ потопяваше всѣкога писалката си до дъното на мастилницата и затова сѣ капваше по една голѣма капка върху книгата. И за я да засуши, той я замазваше съ дланѣта си и пакъ пишеше отгоре ѝ. Ние почнахме да се смѣемъ на това. Но после баща ви спрѣ вниманието си върху важното — върху нотитѣ и върху начина, по който малкиятъ компонира. И дълго той стоя неподвиженъ, втрепенъ въ хартията, следъ което видѣхъ да капятъ отъ очитѣ му сълзи отъ удивление и радостъ.“

Когато билъ на шестъ години, Моцартъ, заедно съ баща си, майка си и по-голѣмата си сестра предприема първата си концертна обиколка изъ Германия. И „детето-чудо“ очаровало всички, които го чули: крале, кралици, принцове, графове, архиепископи, прочути хора на науката и изкуството, граждани и обикновени хора отъ народа. „Малкиятъ магьосникъ“, облѣченъ въ изященъ костюмъ отъ лилавъ платъ, съ фракъ и елекъ съ двойни, голѣми златни копчета, съ червена пелерина, шапка съ златни галони, съ кждрава перука на глава,